

Протокол

№

гр. София, 26.03.2024 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26
състав**, в публично заседание на 26.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **8439** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 11:09 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Д. С. К. – редовно уведомен чрез пълномощника си адв. Р., не се явява. Представява се от АДВ. Р., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ - ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР НА ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ ЗА БЪЛГАРИТЕ В ЧУЖБИНА (ИАБЧ) – редовно уведомен, се представлява от Б. П. – Главен секретар на ИАБЧ (с юридическо образование), с пълномощно по делото.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не съществуват процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание, поради което

**ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.**

ДОКЛАДВА постъпили с писмо на процесуалния представител на ответника от 13.02.2024 г. документи, които ответната страна е била задължена да представи по делото – съдържащи данни за адрес на допуснатия до разпит като свидетел бивш служител на ИАБЧ - С. К..

ДОКЛАДВА представени по опис с писмо от 28.02.2024 г. на процесуалния

представител на ответника (л. 88-ми по делото) заверени копия на: Заповед № 22 от 15.07.2020 г. на и. д. председател на ИАБЧ, с която са утвърдени Вътрешни правила за оборот на документи на хартиен носител,

Заверени копия на Вътрешни правила за оборот на документи на хартиен носител,

Заверени копия на 7 бр. заповеди издадени от председателя на ДАБЧ № 50/16.11.2021 г., № 57/02.12.2021 г., № 10/13.01.2022 г., № 08/02.02.2022 г., № 09/24.02.2022 г., № 10 от 10.03.2022 г. и № 11 от 04.04.2022 г., за се сочи, че касаят изпълнението на служебни функции, възложени на жалбоподателя, в периода, в който е заемал длъжността „главен секретар“.

ДОКЛАДВА Молба от 22.03.2024 г. на процесуалния представител на жалбоподателя, с която е изразено становище по представените документи от ответната страна. В Молбата се сочи, че Вътрешните правила за оборот на документи на хартия страдат от порок – инкорпорират еднакво номерирани разпоредби, но с различно съдържание, което не позволява да се установи коя част и кои точно разпоредби представляват действащи норми.

Направено е искане ответната страна да бъде задължена да представи отново този документ, като да посочи фактите и обстоятелствата, които ще установява с така представените заверени копия на документи.

Заявява, че поддържа формулираните доказателствени искания, направени в ОСЗ на 30.01.2024 г.

АДВ. Р.: По отношение на Вътрешните правила, след текста на чл. 58 на следващата страница е посочен чл. 57, със заглавие „Санкции“, чийто текст е различен от текста на чл. 57 в предходния раздел – „Задължения на отговорния и съдействащия служител“, а на следващата страница – след Заключителните разпоредби има отново текст със съпадаща номерация, но с различно съдържание - чл. 56, която е в раздел Процедура – по комуникация и изпълнение на задачите в ДАБЧ между служители чрез деловна информационна система. Това имам предвид, както и дори преди заключителните разпоредби, според мен, текстът на чл. 56 и чл. 57, не би следвало по този начин да завършват Вътрешните правила.

Поддържам депозираното становище на 22.03.2024 г. Действително считам, че Вътрешните правила не са в цялост, поради което, моля, да задължите ответната страна да ги представи в цялост. Впечатление прави, че същите не представляват един завършен документ. Ако това са Вътрешните правила, моля, да задължите процесуалния представител на ответната страна да заяви, че това са Вътрешните правила, но внимателният прочит и внимателният анализ на този документ действително обосновава извод, че те нямат характер на един документ, който би следвало да е издаден от председателя на Изпълнителната агенция – Държавната агенция преди промяната.

В становището съм посочила, че не установявам относимост към предмета на правния спор на представените Заповеди и именно в тази връзка съм заявила, че имам искане от процесуалния представител на ответника да бъде установена тази относимост, доколкото с определението от откритото съдебно заседание от 30.01.2024 г., сте задължили насрещната страна да представи тези Вътрешните правила.

Освен това, ако ми позволите, аз действително бих искала да заявя, че поддържам доказателствените си искания така както са формулирани в ОСЗ по отношение на представяне на Справки по години относно установени липси на преписки, а и на

документи по преписки. Считам, че искането ми е допустимо и отнисимо към предмета на правния спор. Релевантността на това ми искане съм посочила в ОСЗ, проведено на 30.01.2024 г. Считам, че тези справки следва да бъдат представени, за да може да бъде изяснен предметът на правния спор от фактическа страна. По отношение на справките, държа и Ви моля, да задължите ответната страна да представи тези справки, както и Справката за документооборота, която сме поискали в предходното съдебно заседание, за входящата и изходящата кореспонденция.

ПРОЦЕСУАЛЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ П.: Вътрешните правила са такива, каквито са и те не са променяни от времето, когато г-н К. е бил главен секретар. Ако те имат някакъв порок, колегата трябва да търси вината за този порок на друго място. Такива са били тогава, такива са и към момента Вътрешните правила за документооборота.

СЪДЪТ ПРЕДЯВИ на процесуалния представител на ответника П. представеното по делото копие на Вътрешни правила за КОНСТАТАЦИЯ относно възраженията на пълномощника на жалбоподателя за съвпадаща номерация на разпоредби с различно съдържание.

ПРОЦЕСУАЛЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ П.: Възможно е при самата окомплектоването на преписката да е допусната някаква техническа грешка, но не бих се учудил и ако Вътрешните правила са точно с това съдържание, тъй като всички вътрешни документи на Агенцията са в ужасен безпорядък, подобно на това, което Вие констатирахте.

Ако трябва ще ги представим отново. Още в следващия работен ден, тоест, утре ще Ви бъде представено заверено копие на Вътрешните правила такива, каквито са и се прилагат в момента.

Представените заповеди са абсолютно всички, които са били издадени през времето, през което г-н К. е бил служител на Агенцията. Дори в съдържанието на някои от представените не му се възлага нищо друго освен контрол – да кажем, по отношение на тютюнопушенето в офис-помещение. Това е абсолютно всичко. Това са всички заповеди, в които фигурира неговото име.

В деловодната система на ИАБЧ за целия период - от назначаването на г-н К. до датата на освобождаването му, впоследствие възстановяване и отново освобождаване, няма други документи, които са свързани с неговото име и да го касаят и не мога да разбера какво търси ответната страна. В този смисъл, твърдя, че няма такива документи, които да касаят загубени преписки и загубени документи от преписки. Всичко, което е свързано с този въпрос, е приложено към преписката.

Това, вероятно, е една докладна, която е приложена по преписката, с която е удостоверено, че е неясно къде се намира една преписка. Впоследствие, с друга докладна е установено къде се намира, тя също е приложена по преписката. Това е част от документите, които съдът е докладвал може би на второто заседание по делото. Други документи с подобно съдържание няма. Затова не сме представили подобна справка, за каквато говори колегата.

Имам искане да приемете като доказателство по делото заповед на изпълнителния директор на ИАБЧ № 40 от 20.09.2023 г., с която на основание чл. 107, ал. 1, т. 5 във вр. чл. 108 от Закона за държавния служител е прекратено служебното

правоотношение на бившия „главен секретар“, на чието място г-н К. е назначен в Агенцията, на основание чл. 15 от ЗДСл, до завръщането на титуляря, а след това с последваща заповед е преназначен на длъжността, поради отпаднало основание, тъй като титулярят е освободен. Моля, да бъде приета като доказателство по делото, като я представям, с копие и за колегата. Моля да допуснете изслушването на двамата свидетели, които водим. И двамата са настоящия служители на Агенцията.

АДВ. Р.: Аз не водя за днешното съдебно заседание свидетели, но с оглед спазване принципа на равнопоставеност, бях поискала в едно от предходните заседания двама свидетели при режим на довеждане, които ни бяха допуснати. Не ги водя за днешното съдебно заседание. Изпитваме затруднение с осигуряването им. Ще опитаме за следващото съдебно заседание да ги осигурим.

В залата се въведе СВИДЕТЕЛЯТ С. К. – редовно призован.

СНЕ СЕ САМОЛИЧНОСТТА на свидетеля по представена лична карта:

С. П. К., на 54 години, българин, български гражданин, женен, неосъждан, без дела и родство с жалбоподателя.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ на свидетеля отговорността по чл. 290, ал. 1 НК.

СВИДЕТЕЛЯТ К.: Разбрах това, което ми разясни съда. Ще говоря истината.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към разпит на свидетеля К..

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА свидетелят К. отговори така: Познавам Д. К. по повод службата ни в ДАБЧ. Това беше преди 2 - 3 г. Той дойде на работа в Агенцията когато г-н В. го назначиха за председател.

Аз бях служител на Агенцията от 2016-а до 2022-а година. Водех се на длъжност „специалист“, а след това и „главен специалист“.

Не работя в Агенцията от една година. В момента съм безработен. Съкратиха ми длъжността и така ме освободиха.

Длъжността ми беше подчинена на директора на Финансовия отдел – „Финансово счетоводна дейност“, така се казваше, който ми беше пряк ръководител.

Тъй като бях МОЛ, всичко се издаваше и приемаше с документи и подписи. Да, документите, които ползвах при изпълнение на служебните си задължения бяха типови бланки. Такива каквито са предвидени във Вътрешния правилник на Агенцията, доколкото аз знам.

Други документи освен типови бланки, използвани за работата в Агенцията, като официални документи при изпълнение на служебните ми задължения, не съм издавал и подписвал.

Ако ме питате за саморъчно написани - имало е такива случаи, да. За единия от тези, за който помня ставаше въпрос, че г-н К. ми поиска да му представя документ, в който да му посоча моментното състояние на автопарка на Агенцията. Това не беше мое задължение, но тъй като аз съвместявах и някои други функции, като такива, че ако трябваше някой колега да се закара от точка А до точка Б, или да се вземат материали и да се закарат, по това време така се беше получило, че съвместявах и тази длъжност, т. е. изпълнявах функциите и на шофьор на служебен автомобил.

По това време имаше служебни книжки за отчитане на курсовете на служебните

автомобили, но по повод на създаваните официални и неофициални документи, за които споменах, примерно, на даден автомобил му предстои извършване на застраховки КАСКО на съответна дата от месеца, трябва да се извърши годишен технически преглед също в рамките на точно определен период от време. Това беше информацията, която г-н К. поиска да му докладвам писмено лично на него. Тази информация я има в Дирекцията, на която бях служител. Не знаех защо г-н К. не е поискал официално да му представена от дирекцията тази информация. Аз изготвих документ с това съдържание, което ви казах негово лично искане. Информацията, която ползвах е от документите за регистрация на служебните автомобили. В нея има Гражданска отговорност, талон за регистрация и въз основа на тези данни съм представил доклада, който ми поиска г-н К.. Не съм предоставял друга информация, доколкото помня.

Други такива документи саморъчно написани докато съм бил служител в Агенцията не съм създавал. Този беше единственият. Останалите бяха типови бланки, във връзка с доставката и заявките за доставка на материали, които се изпълняваха от различни организации. След одобрение и разрешение на направена заявка се издаваше заповед, където се вписваха подписи – „приел“, „предал“, получил“.

Работил съм и с предишния главен секретар на Агенцията, да – г-н Т.. Не е имало различни изисквания в частта, касаеща отчитането на дейността ми или материалите, за които ми е било възложено да отговарям като МОЛ в тези периоди, в които функциите на главен секретар са изпълнявани от различни лица.

Ако е имало някакво изменение по отношение на изискванията към работата ми, то е било винаги след изменение на Вътрешния правилник или след като се одобри дадена нова процедура със съответния вид документи, които ще се ползват при прилагането ѝ. Това беше, тоест, нищо неофициално не съм издавал и създавал като документи, без да е било заведено в деловодството. То няма и как да стане.

АДВ. Р.: Нямам въпроси. Моля да предявим на свидетеля Докладната записка, която е приложена по делото, за да може да заяви дали я е писал той.

НА ВЪПРОСИ НА ПРОЦЕСУАЛНИЯ ПРЕДСТАВИТЕЛ П. свидетелят К. отговори така: Г-н Т. е бил главен секретар до 2019 г., да. За периода 2019 – 2021 г. Агенцията не е имала главен секретар, да.

ПРОЦЕСУАЛНИЯ ПРЕДСТАВИТЕЛ П.: След като сте написали този доклад до г-н К. и сте му го предоставили, в този доклад е описано компрометирано състояние на л. а. „Форд Мондео“ и т. н., тъй като в Агенцията няма официално представени данни за предприети последващи действия от негова страна, напр. няма докладна записка до изпълнителен директор, нито разпореждане към директор на „Финансово-стопанска дейност“ за ремонт на констатираните технически повреди, знаете ли имаше ли последващи действия, макар и неофициално, явно такава е била практика от страна на главния секретар ?

СВИДЕТЕЛЯТ К.: На мен не ми е разпореждано нищо повече по повод на това, което представих като информация за състоянието на служебните автомобили на Агенцията

НА ВЪПРОС НА СЪДА свидетелят К. отговори така: След като представих този доклад, на мен лично, главният секретар не ми е възлагал нищо допълнително.

ПРОЦЕСУАЛНИЯ ПРЕДСТАВИТЕЛ П.: Нямам други въпроси.

НА ВЪПРОС НА СЪДА свидетелят К. отговори така: Това, което съм представил като доклад на г-н К. не съм го завеждал деловодно. Така ми беше поискано.

Само ще Ви дам пример: да кажем, по автомобилите започват аварии и март им се пада да се извършат и прегледите за техническо състояние, и да се подновяват застраховките. Такава беше информацията, която г-н К. ми поиска. Това беше няколко месеца преди да бъде освободен от Агенцията.

СЪДЪТ ПРЕДЯВИ на свидетеля К. – саморъчно написан Доклад, приложен на л.52-ри от делото.

СВИДЕТЕЛЯТ К.: Да. Това е документът, който аз написах в изпълнение на разпореденото ми от г-н К..

НА ВЪПРОС НА АДВ. Р. свидетелят К. отговори така: Само за сведение беше представен този доклад на г-н К.. Той вече какво си е преценил и дали по някакъв друг начин е ползвал тази информация, аз не мога да кажа.

СТРАНИТЕ (поотделно): Нямаме повече въпроси към свидетеля.

Съдът приключи разпита на свидетеля К. и го освободи от съдебната зала.

В залата се въведе СВИДЕТЕЛЯТ АШОК К. – осигурен от процесуалния представител на ответника.

СНЕ СЕ САМОЛИЧНОСТТА на свидетеля по представена лична карта: АШОК Г. К., на 41 години, българин, български гражданин, женен, неосъждан, без дела и родство с жалбоподателя.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ на свидетеля отговорността по чл. 290, ал. 1 от НК.

СВИДЕТЕЛЯТ К.: Разбрах това, което ми разясни съда. Ще говоря истината.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към разпит на свидетеля К..

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА свидетелят К. отговори така: Не познавам Д. К.. В момента работя в Агенцията. Работя там от септември 2022 г., на длъжност „старши експерт“. От момента, в който съм постъпил на работа в Агенцията не съм се засичал с г-н К..

НА ВЪПРОСИ НА ПРОЦЕСУАЛНИЯ ПРЕДСТАВИТЕЛ П. свидетелят К. отговори така: Логично обяснение защо не познавам г-н К. нямам, тъй като съм назначен по времето, когато той беше главен секретар. Най-малкото, служител на неговата длъжност следва да си познава Администрацията.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА свидетелят К. отговори така: Общият брой на служителите на Агенцията е 25, като 5 от тях са на ръководни длъжности. Всички имаме работни места на едно и също място, в една сграда, на един етаж. Впоследствие разбрах, че кабинета на г-н К. е бил през един кабинет от моя, но за съжаление, така и не се запознах с него.

Аз съм пряко подчинен на Директора на самата дирекция, в която работя. Прекият ми ръководител е той. Той ми възлага задачи и се отчитам пред него.

Аз не заемам ръководна длъжност. Задачи могат да ми възложат директора и зам.-директора, както си е във всяка една Администрация. Не ми се е случвало за времето, в което с г-н К. сме се засекли като служители на Агенцията да сме се видели на живо.

Сигурен съм и защитавам тезата, че той не може да ме познае, нито аз него, така, че за възлагане на задачи от него – няма как.

НА ВЪПРОСИ НА ПРОЦЕСУАЛНИЯ ПРЕДСТАВИТЕЛ П. свидетелят К. отговори така: Това, че съм бил подчинен на директора на Дирекция „Български общности и информационна дейност“ (БОИД) не е пречка да ми бъдат възлагани задачи от изпълнителния директор, от зам.-изпълнителен директор или от главния секретар, тъй като имам дългогодишен опит и практика и в други дейности наред с пряко възложените ми като функции в момента. Аз съм икономист съм по образование. Имал съм конкретно възлагани задачи от изпълнителния директор на Агенцията, не само от директора на дирекцията и се радвам да съм полезен на колегите, за да свършим работата, която е необходима за хората.

АДВ. Р.: Госпожо Председател, ако ми позволите едно уточнение – доколкото разбрах от изявлението на свидетеля, той заяви, че е пряко подчинен на директора на дирекцията, а Вашият въпрос беше дали е пряко подчинен на изпълнителния директор на Агенцията: ще ви помоля, първо, да уточните в коя дирекция работите, каква е структурата на тази дирекция, и съответно на кого сте пряко подчинен – на директора на дирекцията, в която работите или на изпълнителния директор на Агенцията ?

СВИДЕТЕЛЯТ К.: Пряко съм подчинен на директора на дирекцията, в която работя. В Агенцията има дирекция „Български общности и информационна дейност“ (БОИД), в която работя. Аз съм подчинен на директора на тази дирекция. Структурата на Дирекцията, в която работя включва директор и експерти, които се занимават с общностите, и експерти, които се занимават с информационно удостоверителни дейности. Имаме и директор „Изпълнение“. Контрол, като административен орган се осъществява от изпълнителния директор на Агенцията.

ПРОЦЕСУАЛЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ П.: Ако позволите, госпожо съдия – това, което описа свидетелят е структурата на дирекцията по вертикала надолу. Всяка една държавна администрация има различна структура, но тя започва с изпълнителен директор, в случая на ИАБЧ, зам.-изпълнителен директор, главен секретар, след което има двама директори на дирекции и останалите служители. В Устройствения правилник ясно е разписано каква е структурата на ИАБЧ.

АДВ. Р.: Има ли отдели в тази дирекция, в която работи свидетеля К., защото в Устройствения правилник са посочени наименованията на дирекциите и тяхната щатна численост ?

СВИДЕТЕЛЯТ К.: Има : Отдел „Български общности“ и Отдел „Информационна дейност“.

АДВ. Р.: Нямам повече въпроси към свидетеля.

ПРОЦЕСУАЛЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ П.: Правя уточнение, че в Устройствения правилник на Агенцията ясно е разписано как е структурирана. Там е записано, че тя няма отдели, а има две дирекции.
Нямам повече въпроси към свидетеля.

Съдът приключи разпита на свидетеля К. и го освободи от съдебната зала.

В залата се въведе СВИДЕТЕЛЯТ Д. В. – осигурена от процесуалния представител на ответника.

СНЕ СЕ САМОЛИЧНОСТТА на свидетеля по представена лична карта: Д. М. В., на 54 години, българка, български гражданин, вдовица, неосъждана, без дела и родство с жалбоподателя.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ на свидетеля отговорността по чл. 290, ал. 1 от НК.

СВИДЕТЕЛЯТ В.: Разбрах това, което ми разясни съда. Ще говоря истината.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към разпит на свидетеля В..

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА свидетелят В. отговори така: Служител съм на Агенцията от 2015 г. Първоначално бях „главен експерт“, после директор на дирекция „Специализирана администрация“, а сега съм „зам.-изпълнителен директор“. По времето когато бях директор на дирекция, Д. К. ми беше шеф в качеството му на главен секретар. Аз му бях подчинена на него йерархично. Той беше главен секретар на Агенцията, а сега, за кратко, вече като зам.-изпълнителен директор на Агенцията, докато той все още работеше като главен секретар на Агенцията, аз му бях шеф, но за кратко. Това беше миналата година, мисля.

НА ВЪПРОСИ НА ПРОЦЕСУАЛНИЯ ПРЕДСТАВИТЕЛ П. свидетелят отговори така: Настоящата оценка от изпълнителния директор на Агенцията за годишното изпълнение на държавния служител, в случая на г-н К. е за невъзможност да изпълнява функциите на главен секретар и като цяло за неизпълнение на задълженията, да. По времето когато бях директор на дирекция не съм получавала от него ясни и точни резолюции на документите, с които ми е разпореждал извършване на определени действия. Не само аз, а никой от колегите, които работехме в дирекцията не сме получавали ясно възложени задачи, така че да ни се търси обратен контакт кое как е изпълнено. Ангажиментите на главния секретар към мен като пряк негов подчинен и колегите, които работеха в моята дирекция, се свеждаха до това, че не трябваше да пишем на Verdana 10, а да пишем на Times New Roman 12, което много странично. Все пак, ние извършваме дейност по две направления и контролът по тях е задължителен.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА свидетелят В. отговори така: По Устройствен правилник главният секретар отговаря за Администрацията. На негово подчинение, както на зам.-изпълнителния или изпълнителния директор са

директорите на двете дирекции - Специализираната и Общата дирекция. Те са пряко подчинени на главния секретар. Служителите, експертите в съответните дирекции, са пряко подчинени на мен като зам. изпълнителен директор, и на главния секретар по същия начин, защото неговата функционална характеристика е да отговаря за администрацията във всяко едно отношение. По времето, за което коментираме, Агенцията беше не „Изпълнителна агенция за българите в чужбина“, а „Държавна агенция за българите в чужбина“. Не сме имали зам. изпълнителен директор по това време. Говорим, респективно за председател докато структурата беше Държавна агенция, а сега е изпълнителен директор, от момента когато стана Изпълнителна агенция. Възлагането на задачи може да стане директно и от изпълнителния директор или от главния секретар на съответния служител.

На мен лично не са ми възлагани задачи от жалбоподателя, докато е изпълнявал длъжността „главен секретар“. Никога не ми е възлагал нищо. Моля, да направя уточнение – устните заповеди са една особена категория, в Администрацията държим да работим писмено. И устни разпореждания не съм получавала от жалбоподателя. Той не познаваше хората в Агенцията. Аз правя изключение, може би заради името ми да е, или заради длъжността, която съм заемала, но да той знаеше, че аз съм Д. и съм директор на Специализираната дирекция. Колегите обаче, експертите, които работят в Агенцията той не ги познаваше дори по име. Обичайно ми казваше: „Кажи на тази там, в първата стая“, а в първата стая работят две колежки. Това не са „тези“, а да речем „момичетата“. Не може да идват експерти, които са били служители в моята дирекция и да ми подават документ с резолюция на г-н К. „До всички“. Този документ дори не е минал през мен, а той директно го е свел надолу. Кой са всички ? В дирекцията са 15 човека. Кой всички ? Още повече че докладът, това което се искаше от нас въз основа на тази резолюция, то даже не беше от компетентност на Специализираната дирекция, а трябваше да бъде насочен към Финансовата, защото касаше тяхната дейност и материята, с която те работят.

Просто в един момент стана така, че се чуди човек да се смее ли, защото е жалко. С. натоварващо да се работи с него.

Когато съм получавала такъв вид разпределяне на задачи, неотносими към нашата дейност, съм слагала резолюция „Не е от компетентността на дирекцията“. Документът с тази моя резолюция се докладва на по-горестоящия в йерархията. С подобна резолюция съм докладвала на главния секретар, че това, което ми е възложил не е от компетенцията на дирекцията, която аз управлявам.

Когато е имало подобни случаи съм ползвала и двата варианта - пряко съм комуникирала с г-н К. и съм му казвала, че съответното разпореждане не е от компетентност на дирекцията, а и чрез по – висшестоящия ръководител – председателя или изпълнителния директор.

НА ВЪПРОСИ НА ПРОЦЕСУАЛНИЯ ПРЕДСТАВИТЕЛ П. свидетелят В. отговори така: Мои служители са получавали директни резолюции от главния секретар, да, но понеже той дори не им знаеше имената, бяха насочени „до всички“.

В качеството ми на зам.-изпълнителен директор, като негов (на г-н К.) висшестоящ, не успях да променя тази практика на възлагане на неясни резолюции, на непознаване на служителите.

ПРОЦЕСУАЛЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ П.: Нямам повече въпроси.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Р. свидетелят В. отговори така: Абсолютно съм сигнализирала органа по назначаване писмено, в качеството ми на директор на дирекция, при получаване на резолюции от г-н К., които не са били от компетентността на дирекцията ин, тъй като моята резолюция е писмена, положена непосредствено под резолюцията на г-н К., че това, което е разпоредил не е от компетентността на дирекция „БОИД“ и затова документът се връща обратно към председателя на Агенцията тогава, а сега изпълнителния директор. Това е информационен канал. Все пак изпълнителният директор трябва да знае какво се случва.

По този повод докладни записки до изпълнителния директор аз самата не съм изготвяла, но знам, че други служители на Агенцията са изготвяли такива. Аз съм участвала в личен разговор с г-н К. и съм му казвала, че така няма как да се работи.

АДВ. Р.: Нямам повече въпроси.

ПРОЦЕСУАЛЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ П.: Нямам въпроси.

Съдът приключи разпита на свидетеля В. и я освободи от съдебната зала.

АДВ. Р.: Имам едно друго доказателствено искане, по което съдът не се е произнесъл в предходното съдебно заседание - да се представи от ответната страна справка - извлечение за всички постъпили документи от деловодната система на Агенцията за процесния период.

ПРОЦЕСУАЛЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ П.: Нямам други доказателствени искания на този етап.

СЪДЪТ счита, че делото не е изяснено и следва да бъде отложено за друга дата, като се предостави възможност на процесуалния представител на ответната страна да представи заверено копие от Вътрешните правила за оборота на документи на хартиен носител в ДАБЧ, с оглед констатираните в днешното съдебно заседание дублирания и несъответствия в съдържанието на текстове с идентична номерация.

По отношение на направеното искане от процесуалния представител на жалбоподателя за повторно изискване на Справка, съдържаща данни за констатирани липси на преписки и на документи от преписки, в периода, в който Д. К. е изпълнявал функциите на „главен секретар“ с оглед категоричното изявление на процесуалния представител на ответната страна, че такава информация не е представена по делото, защото не е създадена и не се съхранява в Агенцията, съдът счита, че следва да се остави без уважение.

Що се касае до изискването на информация за всички постъпили документи в

деловодната система на Агенцията в периода, в който жалбоподателят е бил главен секретар, съдът ще се произнесе по основателността и относимостта на това доказателствено искане след като бъдат представени Вътрешните правила за документооборота, съобразно които да се прецени имало ли е възложени и какви конкретно задължения на жалбоподателя.
Предвид изложеното, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА и НАСРОЧВА делото за 23.04.2024 г., от 09:45 часа, за която дата и час страните са уведомени.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на процесуалния представител на ответната страна най-късно в следващото съдебно заседание да представи заверено копие на Вътрешните правила за оборота на документи на хартиен носител в ДАБЧ, с оглед отстраняване на констатираните в днешното съдебно заседание несъответствия.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на процесуалния представител на жалбоподателя най-късно в следващото съдебно заседание да осигури присъствието на лицата, поискани и допуснати да бъдат разпитани като свидетели по делото.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 12:07 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: